

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת מקץ

חלק ה - פרשת וארא

יום	וילגא	מתוך מדבש
ראשון	כה ע"א	רנג-רנט
שני	כה ע"ב	רנט-רסה
שלישי	כו ע"א	רסה-רעא
רביעי	כו ע"ב	רעא-רעז
חמישי	כז ע"א	רעז-רפד
שישי	כז ע"ב	רפד-רצא
שבת	כח ע"א	רצא-רצז

פרשת וישב תשפ"ב

עלון מס' 159

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הנשמה מיעצת לאדם איך להתקיים בעולם ולהנצל מיצה"ר

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ פְּנֵעַן, רַבִּי חֲזִיָּא פְתַח וְאָמַר, (תהלים לד כ) רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמַפְלֵם יַצִּילָנוּ יְהוָה, תָּא חֲזִי פְמָה מְקַטְרָגִין אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ מִיּוֹמָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב בֵּיה נִשְׁמָתָא (ד"א א ל"ג לְבַר נֶשׁ) (לאתקיימא) בְּהַאי עֲלָמָא, דְכִיּוֹן דְנִפְיק בַּר נֶשׁ לְאֹוִירָא דְעֲלָמָא, מִיַּד אֲזַדְמֵן לְאִשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה יַצֵּר הָרַע פְּמָה דְאִתְמַר, דְכְּתִיב (בראשית ד ז) לְפַתַּח חֲטָאת רֹבֵץ וְגו', וְכִדִּין אִשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה יַצֵּר הָרַע.

וְתָא חֲזִי דְהִכִּי הוּא, דְהָא בְעִירֵי מִיּוֹמָא דְאִתְלִידוּ, כְּלָהּוּ נְטָרֵי גְרַמְיָהוּ וְעָרְקִין מִן גּוֹ נוֹרָא וּמִן כָּל אֲתַרִּין בִּישׁוּן, וְכַר נֶשׁ מִיַּד אֲתִי לְאִרְמָא גְרַמְיָה גּוֹ נוֹרָא, בְּגִין דִּיַּצֵּר הָרַע שְׂאֲרֵי בְּגוּיָה, וּמִיַּד אֲסֻטִּי לִיה לְאִרְחָא בִישָׂא, וְאֹוִקִימָנָא דְכְּתִיב (קהלת ד יג) טוֹב יֵלֵד מִסְכֵּן וְחֶכֶם, מִמְלָךְ זָקֵן וְכֹסִיל, אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִזְהַר עוֹד, טוֹב יֵלֵד, דָּא הוּא יַצֵּר טוֹב, דְהוּא יֵלֵד מִיּוֹמִין

מתוך מדבש

מיד רובץ אצלו היצר הרע הנקרא חטאת, וכדין אשתתף בהדיה יצר הרע ואז מיד מתחבר עמו היצר הרע. (רמ"ק ומפרשים)

וְתָא חֲזִי דְהִכִּי הוּא בַּא וְרָאָה שַׁכֵּן הוּא שְׁהִיצַר הָרַע נִמְצָא בְקַטְן מַעַת לִידְתּוֹ, דְהָא בְעִירֵי מִיּוֹמָא דְאִתְלִידוּ כְּלָהּוּ נְטָרֵי גְרַמְיָהוּ כִּי הִבְהִמּוֹת מִיּוֹם שְׁנוּלְדוֹ כּוֹלֵם שׁוּמְרוֹת אֵת עֲצֻמֵן, וְעָרְקִין מִן גּוֹ נוֹרָא וּמִן כָּל אֲתַרִּין בִּישׁוּן וְכוּרְחוֹת מִן הָאֵשׁ וּמִן כָּל מְקוּמוֹת הַמְזִיקִים, וְכַר נֶשׁ מִיַּד אֲתִי לְאִרְמָא גְרַמְיָה גּוֹ נוֹרָא וְאִם מִיד כְּשִׁנוּלְד בַּא לְהַשְׁלִיךְ עֲצֻמוֹ לְתוֹךְ הָאֵשׁ, ר"ל שֶׁאֵין לוֹ שֶׁכֵּל לְהַשְׁמֵר שְׁלֵא יוֹזֵק מֵאֵשׁ וְכוּרְמוֹה, בְּגִין דִּיַּצֵּר הָרַע שְׂאֲרֵי בְּגוּיָה לְפִי שְׁהִיצַר הָרַע שׁוּרָה בְּקַרְבוֹ, וּמִיַּד אֲסֻטִּי לִיה לְאִרְחָא בִישָׂא וּמִיד מַתְעָהוּ לְדַרְךָ רַע, וְאֹוִקִימָנָא וּבִיאֲרָנוּ בְּמַדְרִישִׁים, כִּי מַה דְכְּתִיב טוֹב יֵלֵד מִסְכֵּן וְחֶכֶם, מִמְלָךְ זָקֵן וְכֹסִיל, אֲשֶׁר

הנשמה מיעצת לאדם איך להתקיים בעולם ולהנצל מיצה"ר

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ פְּנֵעַן כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּקָא זֶה רַבִּי חֲזִיָּא פְתַח וְאָמַר הַקְדִּים לְפַרְשׁ מִשׁ"כ רַבּוֹת רַעוֹת צְדִיק וּמַפְלֵם יַצִּילָנוּ יְהוָה וְאִם תָּא חֲזִי פְמָה מְקַטְרָגִין אֵית לִיה לְבַר נֶשׁ מִיּוֹמָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב בֵּיה נִשְׁמָתָא לְאִתְקִימָא בְּהַאי עֲלָמָא בַּא וְרָאָה כַּמָּה מְקַטְרָגִים יֵשׁ לוֹ לְאָדָם מִיּוֹם שְׁהִקְב"ה נָתַן כּוֹ נִשְׁמָה לְהַתְקִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הַנִּשְׁמָה הִיא הַמֵּייעֶצֶת לְאָדָם עֲצוֹת טוֹבוֹת לְהַתְקִיִּים בְּעוֹלָם וְאִיךְ לְהַנְצִיל מִן הַיִּצָּר הָרַע, דְכִיּוֹן דְנִפְיק בַּר נֶשׁ לְאֹוִירָא דְעֲלָמָא מִיַּד אֲזַדְמֵן לְאִשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה יַצֵּר הָרַע פְּמָה דְאִתְמַר שְׁכִיּוֹן שִׁיּוּצָא הָאָדָם לְאוִיר הָעוֹלָם מִיד מְזַדְמֵן הַיִּצָּר הָרַע לְהַשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ כְּמוֹ שְׁלַמְדָּנוּ (פְּסוּקִין דף ט"א ע"ג), דְכְּתִיב לְפַתַּח חֲטָאת רֹבֵץ וְגו' פִּי לְפַתַּח דְלִתִּי בְטֵן אִמּוֹ

זעירין עמיה דבר נש, דהא מתליסר שנין ואילף (עמיה) פמה דאתמר, ממלך זקן וכסיל, ממלך דא הוא יצר הרע דאיהו אקרי מלך, ושלטי בעלמא על בני נשא, זקן וכסיל, דאיהו זקן ודאי פמה דאוקמוה, דכד אתיליד בר נש ונפיק לאורא דעלמא, איהו אזדמן עמיה דבר נש, ועל דא איהו מלך זקן וכסיל.

אשר לא ידע להזהר עוד, להזהיר לא כתיב אלא להזהר, בגין דאיהו כסיל, ועליה אמר שלמה עליו השלום (שם ב ד) והפסיל בחשף הולך, דהא מסוסיתא דחשף קא אתיא, ולית ליה נהורא לעלמין.

נחיצות החינוך במצות לקטנים כדי שהיצ"ט ימצא מקום לשרות בנפשם

ממלך זקן, דא הוא יצר הרע פמה דאתמר, דהא מן יומא דהוה לא נפק ממסאבותיה לעלמין, ואיהו כסיל, דכל ארחוי אינון לארח בישא, ואזיל וסטי לבני נשא, ולא ידע לאזדהרא, ואיהו אתי עם בר נש בתסקופין, בגין לאסטאה לון מארח טבא לארח בישא.

מתוק מדבש

דרכיהם, אלא להזהר שפירושו שאינו יודע להזהר הוא בעצמו, ר"ל שאינו חושש שע"י שמחטיא את בני אדם גם הוא יאבד עמהם, בגין דאיהו כסיל לפי שהוא כסיל שאין לו דעת להתבונן, ועליה אמר שלמה עליו השלום, והפסיל בחשף הולך פירוש בחשך הקליפות הוא הולך להזיק את עצמו, עד שאפילו כשמאבד עצמו אינו חושש, דהא מסוספיתא (ה"ג הרמ"ק) דחשף קא אתיא כי מפסולת הגבורה הנקראת חשך הוא בא, ולית ליה נהורא לעלמין ואין לו אור לעולם, לכן הוא מחשיך פני הבריות ע"י שמביא אותם לידי חטא. (רמ"ק ור"ג ומהרמ"ו)

(דף קעט ע"א-ע"ב, ובכיאורינו כרך ד עמ' א-ב)

נחיצות החינוך במצות לקטנים כדי שהיצ"ט ימצא מקום לשרות בנפשם

ממלך זקן, דא הוא יצר הרע פמה דאתמר זהו היצר הרע כמו שלמדנו, והטעם שנקרא זקן דהא מן יומא דהוה לא נפק ממסאבותיה לעלמין כי מיום היותו לא יצא מטומאתו לעולם, ואין לו חידוש וטהרה כעין מט"ט הנקרא נער על שם חידושו, ואיהו

לא ידע להזהר עוד פירושו טוב ילד, דא הוא יצר טוב והטעם שנקרא ילד דהוא ילד מיומין זעירין עמיה דבר נש שהוא כילד לפי שהוא מימים מועטים עם האדם, דהא מתליסר שנין ואילף עמיה פמה דאתמר כי רק מי"ג שנים ואילך הוא עם האדם כמו שלמדנו, ונקרא מסכן לפי שמעט המה האנשים ההולכים בעצתו, ממלך זקן וכסיל פירוש ממלך, דא הוא יצר הרע, דאיהו אקרי מלך, ושלטי בעלמא על בני נשא מלך נקרא היצר הרע לפי שהוא שולט בעולם על בני אדם, זקן וכסיל, דאיהו זקן ודאי פמה דאוקמוה הוא זקן ודאי כמו שביארנו, דכד אתיליד בר נש ונפיק לאורא דעלמא איהו אזדמן עמיה דבר נש כי מיד כאשר נולד האדם ויוצא לאור העולם מזדמן היצר הרע עם האדם, ועל דא איהו מלך זקן וכסיל ועל כן הוא מלך זקן וכסיל. הנה את שם כסיל לא מפרש, כי כל עצתו עצת סכלות כמו שכתוב (נמדנר יע יא) אשר נואלנו ואשר חטאנו, ואין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות (סוטה ג).

אשר לא ידע להזהר עוד ואמר להזהיר לא כתיב שהיה משמע שאינו יודע להזהיר אחרים שיטיבו

תָּא חֲזִי עַל דָּא אַקְדִּים עִם בְּר נָש בְּיוֹמָא דְאַתְיָלִיד בְּגִין דִּיהִימִין לִיה, דְּהָא כִּד אָתִי יִצְר טוֹב לָא יָכִיל בְּר נָש לְמַהִימְנָא לִיה, וְדָמִי עֲלִיה פְּמָטוּלָא, פְּגוּוֹנָא דָּא תְּנִינָן, מָאן הוּא רְשָׁע עָרוֹם, דָּא הוּא מָאן דְּאַקְדִּים לְאַטְעָנָא מְלוֹי לְקָמִי דִּינָא עַד לָא יִיְתִי חֲבָרִיה מְאָרִי דְּדִינָא, פְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (משלי יח יז) צְדִיק הִרְאִשׁוֹן בְּרִיבּוֹ וְגו', פְּגוּוֹנָא דָּא (הוּא נ"א הָאִי) רְשָׁע עָרוֹם, פְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית ג א) וְהִנָּחֵשׁ הִיָּה עָרוֹם, וְהוּא אַקְדִּים וְשָׂרִי עֲמִיה דְּבַר נָש, עַד לָא יִיְתִי חֲבָרִיה לְאַשְׁרָאָה עֲלִיה, וּבְגִין דְּאִיהוּ אַקְדִּים וְהָא אֲטַעֲיִן טַעֲנַתִּיה עֲמִיה, כִּד אָתִי חֲבָרִיה דְּאִיהוּ יִצְר הַטּוֹב אֲבָאִישׁ לִיה לְבַר נָש בְּהִדִּיה, וְלָא יָכִיל לְזַקְפָּא רִישִׁיה, פְּאִילוּ אֲטַעֲיִן עַל כְּתַפִּיה פֶּל מְטוּלִין דְּעֲלָמָא, בְּגִין הַהוּא רְשָׁע עָרוֹם דְּאַקְדִּים עֲמִיה, וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה (קהלת ט טז) וְחֲכַמַּת הַמְּסַפֵּן בְּזוּיָהּ וּדְבָרֶיהּ אֵינָם נִשְׁמָעִים, בְּגִין דְּהָא אַקְדִּים אַחְרָא.

וְעַל דָּא, כֹּל דִּינָא דְקָבִיל מִבְּר נָש מְלָה עַד לָא יִיְתִי חֲבָרִיה, פְּאִילוּ מְקַבֵּל עֲלִיה טַעֲוּוּא אַחְרָא לְמַהִימְנוּתָא, אֲלָא (משלי יח יז) וּבָא רַעְהוּ וְחֻקְרוּ, וְדָא הוּא אֲרַח דְּבַר נָש זַפְּאָה,

מתוק מדבש

להטעים דבריו ולהכניסם בלב השומע הואיל ולא אמר מי בחלוף (מנודום), פְּגוּוֹנָא דָּא הָאִי רְשָׁע עָרוֹם כַּעֲיִן זֶה הוּא הַיִּצֵר הַרַע שֶׁהוּא רַשַׁע עָרוֹם, פְּמָה דְּאַתְּ אָמַר וְהִנָּחֵשׁ הִיָּה עָרוֹם שֶׁהוּא הַיִּצֵר הַרַע, וְהוּא אַקְדִּים וְשָׂרִי עֲמִיה דְּבַר נָש עַד לָא יִיְתִי חֲבָרִיה לְאַשְׁרָאָה עֲלִיה וְהוּא מְקִדִּים וְשׁוֹרָה עִם הָאָדָם עַד שֶׁלֹּא יִבֵּא חֲבֵרוֹ הַיִּצֵר טוֹב לְשׁוֹרָת עִמוֹ, וּבְגִין דְּאִיהוּ אַקְדִּים וְהָא אֲטַעֲיִן טַעֲנַתִּיה עֲמִיה וּלְפִי שֶׁהוּא הַקָּדִים וְטַעֲנַתִּיו עִם הָאָדָם, כִּד אָתִי חֲבָרִיה דְּאִיהוּ יִצְר הַטּוֹב כַּאֲשֶׁר יִבֵּא אַחֲרָיִךְ חֲבֵרוֹ שֶׁהוּא הַיִּצֵר טוֹב, אֲבָאִישׁ לִיה לְבַר נָש בְּהִדִּיה וְלָא יָכִיל לְזַקְפָּא רִישִׁיה רַע לְאָדָם לִהְיוֹת עִמוֹ וְלֹא יִכּוֹל לְזַקּוֹף רִאשׁוֹ, פְּאִילוּ אֲטַעֲיִן עַל כְּתַפִּיה פֶּל מְטוּלִין דְּעֲלָמָא וְנִדְמָה לוֹ כִּאִילוֹ הַיִּצֵר טוֹב הַטַּעֲיִן עַל כְּתַפּוֹ כֹּל מִשְׁאוֹת הָעוֹלָם, בְּגִין הַהוּא רְשָׁע עָרוֹם דְּאַקְדִּים עֲמִיה בְּגַלֵּל אוֹתוֹ רַשַׁע עָרוֹם הַיִּצֵר הַרַע שֶׁהַקָּדִים לִהְיוֹת עִמוֹ, וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה, וְחֲכַמַּת הַמְּסַפֵּן שֶׁהוּא הַיִּצֵר טוֹב כְּנֹ"ל בְּזוּיָהּ וּדְבָרֶיהּ אֵינָם נִשְׁמָעִים, וְטַעֲמֵם הַדְּבַר בְּגִין דְּהָא אַקְדִּים אַחְרָא לְפִי שֶׁהַקָּדִים אַחֵר אֶת טַעֲנַתִּיו. (מפּרָשִׁים)

וְעַל דָּא כֹּל דִּינָא דְקָבִיל מִבְּר נָש מְלָה עַד לָא יִיְתִי חֲבָרִיה וְעַל כֵּן כֹּל דִּיִּן הַמְּקַבֵּל דְּבָרֵי טַעֲנַתִּיו שֶׁל אָדָם עַד שֶׁלֹּא יִבֵּא חֲבֵרוֹ בְּעַל דִּינוֹ, פְּאִילוּ מְקַבֵּל עֲלִיה טַעֲוּוּא אַחְרָא לְמַהִימְנוּתָא נַחֲשָׁב לוֹ כִּאִילוֹ

כְּסִיל, דְּכָל אֲרַחֲוֵי אֵינּוּן לְאַרְחָא בִּישָׂא שְׁכַל דְּרַכִּיו הֵם לַהֲטוֹת אֶת הָאָדָם לְדֶרֶךְ רַע, וְאֲזִיל וְסָטִי לְבַנֵּי נְשָׂא וְהוֹלֵךְ וּמִתַּעַה לְבַנֵּי אָדָם, וְלָא יָדַע לְאַזְדַּהֲרָא וְאֵינּוּ יוֹדַע לְהִזְהַר וְלֹמַר הֲלֹא כִּבְר הַטַּעֲיִתִי אֶת הָאִישׁ הַזֶּה בְּאוֹפֵן זֶה וְלֹא שָׁמַע אֵלַי מִה לִי לְפַתּוֹתוֹ עוֹד פַּעַם הֲלֹא וְדָאִי לֹא יִשְׁמַע לִי, וְאִיהוּ אָתִי עִם בְּר נָש בְּתַסְקוּפִין וְהוּא בָּא עִם בְּנֵי אָדָם בְּעַלְיִלוֹת דְּבָרִים, בְּגִין לְאַסְטָאָה לֹוֹן מְאַרְחָ טָבָא לְאַרְחָ בִּישָׂא כְּדִי לַהֲטוֹתָם מִדֶּרֶךְ הַטּוֹב לְדֶרֶךְ הַרַע. (כַּמ"ק וּל"ג וּמְפָרְשִׁים)

תָּא חֲזִי עַל דָּא אַקְדִּים עִם בְּר נָש בְּיוֹמָא דְאַתְיָלִיד בַּא וְרַאָה לְכַן מְקִדִּים הַיִּצֵר הַרַע לְהַתְּחַבֵּר עִם הָאָדָם מִיּוֹם שְׁנוּלָד, בְּגִין דִּיהִימִין לִיה כְּדִי שֶׁהָאָדָם יֵאמֵר לוֹ, דְּהָא כִּד אָתִי יִצְר טוֹב לָא יָכִיל בְּר נָש לְמַהִימְנָא לִיה וְכַאֲשֶׁר בַּא אַחֲרָיִךְ הַיִּצֵר טוֹב הָאָדָם אֵינּוּ יִכּוֹל לְהֵאמֵר לוֹ, וְדָמִי עֲלִיה פְּמָטוּלָא וְדְבָרֵי דוּמִים עֲלִיו כַּמְשָׂא כְּבַד, כִּי כִּבְר נִתְרַגַּל עִם הַיִּצֵר הַרַע וְהַהֲרַגַל עַל כֹּל דְּבַר נַעֲשֵׂה כְּטַבַּע אַצְלוֹ, פְּגוּוֹנָא דָּא תְּנִינָן כַּעֲיִן זֶה לְמַדְנֹו בְּמַס' סוּטָה דָּף כַּא ע"ב, מָאן הוּא רְשָׁע עָרוֹם מִי נִקְרָא רַשַׁע עָרוֹם, דָּא הוּא מָאן דְּאַקְדִּים לְאַטְעָנָא מְלוֹי לְקָמִי דִּינָא עַד לָא יִיְתִי חֲבָרִיה מְאָרִי דְּדִינָא זֶה הוּא מִי שֶׁמְקִדִּים לְטַעֲוֵן דְּבָרֵי לְפָנֵי הַדִּיִן טַרַם שִׁיבָא חֲבֵרוֹ בְּעַל הַדִּין פְּמָה דְּאַתְּ אָמַר צְדִיק הִרְאִשׁוֹן בְּרִיבּוֹ וְגו' הַבָּא רִאשׁוֹן בְּרִיבּוֹ יִדְמָה לְצְדִיק בְּרִיבּוֹ, כִּי יִכּוֹל

דָּהָא בַר נָשׁ זַפְאָה דָּא הוּא, דְּלֵא הַיְמִין לְהַהוּא רְשַׁע עָרוּם דִּינִצֵּר הָרַע, עַד דִּינִיתִי חֲבָרִיהַּ דְּאִיהוּ יִצְרָא טוֹב, וּבִגִּין דָּא בְּנֵי נָשָׂא אֵינּוּן פְּשָׁלִין לְעֵלְמָא דָּאֲתִי.

רצון השי"ת הוא המלחמה והניצחון על היצה"ר ועי"ז זוכים להנצל מכל הצרות

אָבַל הַהוּא זַפְאָה דְּאִיהוּ דְּחִיל לְמֵאֲרִיהַּ, פְּמָה בִּישִׁין סְבִיל בְּהַאי עֵלְמָא בְּגִין דְּלֵא הַיְמִין וְלֵא אֲשַׁתְּפָה בְּהַהוּא יִצְרָא הָרַע, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂזִיב לִיהַּ מְפֻלְהוּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים לו כ) רַבּוֹת רְעוֹת צַדִּיק וּמְפֻלָּם יִצְיָלְנוּ יְהו"ה, רַבּוֹת רְעוֹת לְצַדִּיק לֹא כְתִיב, אֲלֵא צַדִּיק, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵּיהַּ, וּבִגִּין כְּףֵּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהַהוּא בַר נָשׁ וְשְׂזִיב לִיהַּ מְפֻלָּא, בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דָּאֲתִי, זַפְאָה חוּלְקִיָּהּ.

תָּא חֲזִי פְּמָה בִּישִׁין עֲבָרוּ עֲלֵיהַּ דִּיעֶקֶב, בְּגִין דְּלֵא יִתְדַבֵּק בְּהַהוּא יִצְרָא הָרַע וְיִתְרַחֵק מְחוּלְקִיָּהּ, וּבִגִּין כְּףֵּ סְבִיל פְּמָה עוֹנְשִׁין פְּמָה בִּישִׁין וְלֹא שְׁקִיט, פְּתַח וְאָמַר, (איוב ג כו) לֹא שְׁלוֹתַי

מתוק מדבש

בכמה מיני מלחמות ונסיונות, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂזִיב לִיהַּ מְפֻלְהוּ וְהַקְב"ה מְצִילוּ מְכַל הָרַעוֹת וְהַצְרוֹת, הָדָא הוּא דְּכְתִיב רַבּוֹת רְעוֹת צַדִּיק וּמְפֻלָּם יִצְיָלְנוּ יְהו"ה, וְאָמַר רַבּוֹת רְעוֹת לְצַדִּיק לֹא כְתִיב דְּהוּא מְשַׁמַּע שְׁהָרַעוֹת הֵם מִנֵּת חֲלָקוּ, וְאִם כֵּן מַה זֶה שְׁמַסִּיִּים וּמְכֻלָּם יִצְיָלְנוּ ה', פִּי שִׁיִּצְיָלְנוּ שְׁלֵא יִבּוֹאוּ עֲלֵינוּ, אֲלֵא רַבּוֹת רְעוֹת צַדִּיק פִּי שְׁמַצֵּד עֲצָמוּ יֵשׁ לוֹ רְעוֹת וְצַעַר לְלַחוּם וּלְכַבּוֹשׁ אֶת יִצְרוֹ הָרַע, בְּגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵּיהַּ לְפִי שְׁהַקְב"ה חֲפִץ בְּמָה שְׁהָאֵדָם לּוֹחֵם וּמִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ, וּבִגִּין כְּףֵּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהַהוּא בַר נָשׁ וְשְׂזִיב לִיהַּ מְפֻלָּא בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דָּאֲתִי, זַפְאָה חוּלְקִיָּהּ וּבְשִׁבִיל זֶה הַקְב"ה חֲפִץ בּוֹה הָאֵדָם וּמְצִיל אוֹתוֹ מְכַל הַצְרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שְׁכַתּוֹב וּמְכֻלָּם יִצְיָלְנוּ ה', וְאִשְׁרֵי חֲלָקוּ. (מפנסיס)

מקבל עליו אלהים אחרים להאמין בו ולעבדו, אֲלֵא וּבָא רְעָהוּ וְחִקְרוּ אֵלֵא אַחַר שִׁיבָא חֲבָרוּ אִז יִשְׁמַע טַעֲנוּתֵיהֶם וְיַחֲקוּר אֶת דְּבִרְיָהֶם, וְדָא הוּא אֲרַח דְּבַר נָשׁ זַפְאָה וְזֶה הוּא דֶּרֶךְ שֶׁל אִישׁ צַדִּיק, דָּהָא בַר נָשׁ זַפְאָה כִּי מִי הוּא אִישׁ צַדִּיק, דָּא הוּא דְּלֵא הַיְמִין לְהַהוּא רְשַׁע עָרוּם דִּינִצֵּר הָרַע מִי שְׁאִינוּ מְאִמִּין לְזֶה הָרַשַׁע עָרוּם שְׁהוּא הַיִּצְרָא הָרַע, עַד דִּינִיתִי חֲבָרִיהַּ דְּאִיהוּ יִצְרָא טוֹב עַד שִׁיבָא חֲבָרוּ שְׁהוּא הַיִּצְרָא טוֹב, וּבִגִּין דָּא בְּנֵי נָשָׂא אֵינּוּן פְּשָׁלִין לְעֵלְמָא דָּאֲתִי וּבְשִׁבִיל שְׁבִי אָדָם מְאִמִּינִים לְהַיִּצְרָא הָרַע לְכֵן הֵם נִכְשָׁלִים לְעוֹלָם הַבָּא. וּמִטַּעַם זֶה זֶרַע יִשְׂרָאֵל מְחַנְכִּין אֶת בְּנֵיהֶם מְקַטְנוֹתָם אֶל הַמְצוֹת עַד שְׁלֵא יִגִּיעוּ לְזִמְן חִיּוּבָם כְּדִי שִׁיְהִיו מוֹרְגָלִים בְּכַךְ, וּבְבוֹא הַיִּצְרָא טוֹב יִמְצָא מְכוּן לְשַׁבְתּוֹ. (רמ"ק וכו"פ ומפנסיס) (דף קעט ע"ב, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְךְ ד' ע"ג ג-ה)

תָּא חֲזִי פְּמָה בִּישִׁין עֲבָרוּ עֲלֵיהַּ דִּיעֶקֶב בְּגִין דְּלֵא יִתְדַבֵּק בְּהַהוּא יִצְרָא הָרַע וְיִתְרַחֵק מְחוּלְקִיָּהּ בְּאִרְאָה כְּמָה רְעוֹת עֲבָרוּ עַל יַעֲקֹב כְּדִי שְׁלֵא יִתְדַבֵּק בְּהַיִּצְרָא הָרַע וְיִתְרַחֵק מְחוּלְקוֹ, כִּי אִין הַשְׁטַן מְקַטְרַג עַל אִישׁ שְׁהוּא מְמִינּוּ, אֵלֵא עַל הַמְתַּדְבָּקִים בְּהַקְב"ה הוּא מְקַטְרַג עֲלֵיהֶם לְמַעֲלָה, וּמִתַּעָה אוֹתָם לְמַטָּה, וְכֵל צַעֲרוּ שֶׁל יַעֲקֹב הִיָּה מְפִנֵּי שְׁהַתְּרַחֵק מֵהַיִּצְרָא הָרַע, וּבִגִּין כְּףֵּ סְבִיל פְּמָה עוֹנְשִׁין פְּמָה בִּישִׁין וְלֹא שְׁקִיט וּבְשִׁבִיל זֶה סְבִיל כְּמָה עוֹנְשִׁים

רצון השי"ת הוא המלחמה והניצחון על היצה"ר ועי"ז זוכים להנצל מכל הצרות

אָבַל הַהוּא זַפְאָה דְּאִיהוּ דְּחִיל לְמֵאֲרִיהַּ אֲבַל זֶה הַצַּדִּיק שִׁירָא מְקוּנּוּ, פְּמָה בִּישִׁין סְבִיל בְּהַאי עֵלְמָא בְּגִין דְּלֵא הַיְמִין וְלֵא אֲשַׁתְּפָה בְּהַהוּא יִצְרָא הָרַע כְּמָה רְעוֹת וְצַעַר סוֹבֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל יְדֵי שְׁלֵא הָאִמִּין וְלֹא נִתְחַבֵּר עִם הַיִּצְרָא הָרַע, ר"ל שְׁצַרִּיךְ לְהַלְחֵם עִמּוֹ

וְלֹא שְׁקִטְתִּי וְלֹא נְחִתִּי וַיָּבֵא רָגְזִי, תָּא חֲזִי כַּמָּה בִישׁוּן סְבָלִין צְדִיקָא בְּהַאי עֲלָמָא, בִישׁוּן עַל בִישׁוּן כְּאֲבִין עַל כְּאֲבִין, בְּגִין לְמַזְבֵּי לֹון לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

בזכות יעקב בחיר האבות לא שלט הדין על העולם

תָּא חֲזִי יַעֲקֹב שְׁלִימוּ דְאַבְרָהָם הָוָה, וְאַיְהוּ קָאִים לְקַיִמָא בְּגָלוּתָא, אָבֵל מַגּוּ דְאַיְהוּ צְדִיק אֲתַעֲכַב דִּינָא דְלֹא שְׁלִטָא בְּעֲלָמָא, דְהָא כָּל יוֹמֵי דִיעֲקֹב לֹא שָׂרָא דִינָא עַל עֲלָמָא, וְכַפְנָא אֲתַבְטְלָת.

מתוק מדבש

בזכות יעקב בחיר האבות לא שלט הדין על העולם

תָּא חֲזִי יַעֲקֹב שְׁלִימוּ דְאַבְרָהָם הָוָה בֵּא וְרָאָה כִּי יַעֲקֹב הִיָּה בַחִיר הָאֲבוֹת, וְאַיְהוּ קָאִים לְקַיִמָא בְּגָלוּתָא וּבְרַדְתּוֹ לְמַצְרַיִם הִיָּה מוֹכֵן וְעוֹמֵד מִיַּד לְהִיּוֹת בְּגָלוּת, אָבֵל מַגּוּ דְאַיְהוּ צְדִיק אֲתַעֲכַב דִּינָא דְלֹא שְׁלִטָא בְּעֲלָמָא אֲבֵל מַפְנֵי שְׁהוּא הִיָּה צְדִיק נִתְעַכַּב דִּין הַגְּלוּת שְׁלֹא שְׁלִט בְּעוֹלָם, דְהָא כָּל יוֹמֵי דִיעֲקֹב לֹא שָׂרָא דִינָא עַל עֲלָמָא שְׁהִי כָּל יוֹמֵי שֶׁל יַעֲקֹב לֹא שָׂרָה הַדִּין עַל הָעוֹלָם, וְכַפְנָא אֲתַבְטְלָת וְגַם הָרַעַב נִתְבַּטַּל בְּזַכּוּתוֹ מִיַּד בְּרַדְתּוֹ לְמַצְרַיִם. (דף קפ ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' ט)

וכמה רעות ולא היה לו שקט ומנוחה. פתח רבי שמעון לפרש את ענין יעקב ואמר מש"כ לא שְׁלוּתִי וְלֹא שְׁקִטְתִּי וְלֹא נְחִתִּי וַיָּבֵא רָגְזִי פִּי מְעוֹלָם לֹא יִשְׁבַּתִּי בְּשִׁלוּהָ וּבַהֲשִׁקְטָא וּבְנַחְתָּא, כִּי יִרְאֵתִי מִן הָרַעַב הַבֵּאָה וּמִתְרַגְּשַׁת בְּעוֹלָם, וְהִנֵּה בֵּא עָלַי הָרוּגִז וְהַחֲרָדָה (מְנוּדוּם), תָּא חֲזִי כַּמָּה בִישׁוּן סְבָלִין צְדִיקָא בְּהַאי עֲלָמָא בֵּא וְרָאָה כַּמָּה רְעוּת סוֹבְלִים הַצְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, בִישׁוּן עַל בִישׁוּן כְּאֲבִין עַל כְּאֲבִין רְעוּת עַל רְעוּת וּמְכַאוּבִים עַל מְכַאוּבִים, ר"ל יֵשׁ שְׁסוֹבְלִים עַל עוֹנָם, וְיֵשׁ שְׁסוֹבְלִים יִסּוּרִים שֶׁל אֲהַבָּה, וְיֵשׁ שְׁסוֹבְלִים מַחֲמַת קוּשִׁי מִלַּחֲמַת הַיֵּצֵר הָרַע, בְּגִין לְמַזְבֵּי לֹון לְעֲלָמָא דְאַתִּי כַּדִּי לְזַכּוּתָם לְעוֹלָם הַבֵּא. (דף קעט ע"ב, ובביאורינו כרך ד עמ' ו-ז)

שבח דא שירתא

מבואר ברמ"ק (אור יקר כרך יז עמ' קלה) שאין לך נשמה קדושה בעולם שלא תהיה נאחזת בסוד התורה, וחלק אשר לו בתורה הוא נדרש בשמו לפני הקדוש ברוך הוא הכולל את התורה ואת הנשמות, כי לפני הקדוש ברוך הוא מצויירים כל סודות התורה והנשמות העתידות להתחדש ולחדש בתורה בדורות עולם. ומבואר עוד (מהרמ"ק כרך יד עמ' רמא ב) כי כל נשמה יש לה חלק בחידושי התורה, וטרם שתחדש אין הקב"ה מגלה את אותו החידוש לנשמות הצדיקים. אכן מבואר עוד (מהרמ"ק באור יקר כרך יג עמ' כד) כי כל עסק התורה בעולם הזה הוא לזכור מה שכבר למד למעלה ושכח בבואו לעולם הזה. (שערי זהר, שער עשירי, פרק י')

פרשת וישב תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

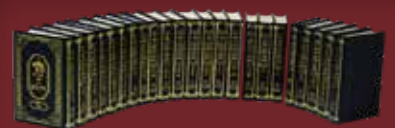
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33